

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 5C/12/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5817204933
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šulaj
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2021:5817204933.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec sudcom JUDr. Jánom Šulajom v spore žalobcu: Szegedi Közlekedési Kft., so sídlom Zrínyi ut. 4.-8., 6720 Szeged, Maďarsko, zastúpený: Mgr. Michal Zárecký, advokát, Advokátska kancelária Zárecký Zeman, so sídlom: Medená 18, 811 02 Bratislava, IČO: 42 137 730 proti žalovanému: Abc translation, s.r.o., so sídlom Ulica 1. mája 3, 986 01 Filákov, IČO: 44 260 920, zastúpený Viktória Hellenbart, advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom: M. Rázusa 23, 984 01 Lučenec, IČO: 47 250 640, o zaplatenie 85,68 Eur s príslušenstvom taktó

rozhodol:

I. Žaloba žalobcu o zaplatenie sumy 85,68 € sa **z a m i e t a**.

II. Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 100 %, vo výške ako bude rozhodnuté osobitným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom, v lehote troch dní od právoplatnosti tohoto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou zo dňa 30.11.2017 sa domáhal na Okresnom súde Námestovo proti žalovanému označenému ako držiteľ motorového vozidla z EČV F. zaplatenia sumy 85,68 Eur z dôvodu, že vozidlo žalovaného dňa 11.10.2017 (najmä v čase 12:19 hod.) parkovalo na parkovisku v meste Szeged bez toho, aby za toto vozidlo bolo zaplatené parkovné, resp. bez toho aby potvrdenie o zaplatení parkovného bolo riadne umiestnené na vozidle. Žalobca v žalobe žiadal súd, aby požiadal o poskytnutie údajov z evidencie vozidiel za účelom identifikácie žalovaného a poukázal na nález Ústavného súdu Českej republiky z 26.03.2009 sp. zn. ÚS 1424/07. K žalobe doložil listinné dôkazy a fotodokumentáciu.

2. Žalobca je právnickou osobou, ktorá ako poskytovateľ služieb vyberá parkovné za použitie parkovacích miest v meste Szeged, Maďarsko, vrátane parkoviska na ulici Takaréktár ut. Takéto oprávnenie žalobcu vyplýva z § 2 Nariadenia mesta Szeged č. 23/2016 v spojení s § 9/D ods. 1, ods. 2 Cestného zákona č. 1998/1 platného v Maďarsku. Žalovaný je osobou, ktorá k 11.10.2017 prevádzkovala motorové vozidlo Citroen s EČV F.. Osobné motorové vozidlo dňa 11.10.2017, najmä v čase 12:19 hod. parkovalo na vyššie uvedenom parkovisku bez toho, aby za vozidlo bolo zaplatené parkovné, resp. bez toho, aby potvrdenie o zaplatení parkovného bolo riadne umiestnené na vozidla počas parkovania na parkovisku. Žalobcovi taktó vznikol voči žalovanému nárok na zaplatenie sumy 85,68 Eur.

3. Voči platobnému rozkazu Okresného súdu Námestovo žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu dňa 07.02.2018 doručil na súd odpor, ktorý odôvodnil neopodstatnenosťou uplatneného nároku žalobcu a žiadal platobný rozkaz zrušiť a nariadiť vo veci pojednávanie. Zároveň právny zástupca žalovaného vzniesol námietku miestnej nepríslušnosti súdu v súlade s dikciou § 41 CSP. V zmysle § 15 CSP je všeobecným súdom právnickej osoby súd, v ktorého obvode má právnická osoba adresu

sídla. Týmto súdom je Okresný súd Lučenec. Svoj odpor ďalej odôvodnil pochybnosťou, že z listinných dôkazov predložených žalobcom vyplývajú skutočnosti tvrdené žalobcom. Konštatoval, že žalobca nepredložil žiaden dôkaz o tom, že má aktívnu vecnú legitímáciu na podanie žaloby voči žalovanému. Právny zástupca žalovaného poukázal na absenciu výpisu z obchodného registra žalobcu, Nariadenia mesta Szeged č. 23/2016, na ktoré sa žalobca v texte odvoláva v slovenskom jazyku, ako aj preklad cestného zákona, ktorý mal byť pripojený k žalobe (§ 186 ods. 1 CSP). Zdôraznil nepredloženie dôkazu, ktorý by preukázal na ktorej ulici mal žalovaný parkovať, hoc est nadôvažok, že sa jednalo o parkovacie miesta samosprávy. Inter alia žalobca ničím nepodložil svoju citáciu zákonných ustanovení ohľadom dĺžky trvania parkovania, ktorá je podstatnou okolnosťou a ani od čoho odvíja výšku údajného nároku na zaplatenie voči žalovanému. Právny zástupca žalovaného v odpore spochybnil fotografiu, podľa ktorej mala byť za stieračom auta umiestnená „nejaká“ listina, z ktorej nie je podľa jeho názoru jasné o čo sa jednalo, čo bolo jej obsahom, aký mala spĺňať účel, či bola výzvou na zaplatenie parkovného alebo sankcie a v akej výške, ako ani to, či sa reálne dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Žalovaný totiž žiaden doklad za stieračom vozidla nenašiel. Z uvedených dôvodov právny zástupca žalovaného žiadal, aby súd žalobu zamietol.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 20.04.2018 k odporu žalovaného zo dňa 03.02.2018 proti platobnému rozkazu uviedol opätovne, že žalobcovi vzniklo voči žalovanému právo na zaplatenie: dodatočného hodinového poplatku, pokutového poplatku a nákladov poskytovateľovi služieb potrebných na poskytovanie služieb a to v zmysle maďarského cestného zákona. Podľa § 15/D ods. 3: Ak parkovné alebo pokutové poplatky nie sú zaplatené, potom miestny úrad alebo poskytovateľ služieb uvedený v § 9/D. ods. 6 a §16/A zákona o maďarských miestnych zastupiteľstvách má právo uplatniť všetky práva na občianskom súde. Na rozdiel od slovenského právneho poriadku nejde o priestupok alebo správny delikt, a teda rozhodnutie o pokute, resp. blok na pokutu sa nevydáva, nejde totiž o pokutu. Žalobca cituje nasledovné ustanovenia:

§ 15/C ods. 1: Ak vozidlo parkuje bez zaplatenia, alebo ak zaplatené čas je kratší ako 1 hodina a vozidlo parkuje 5 minút dlhšie, než je zaplatený čas, alebo ak zaplatené čas je 1 hodina alebo viac a vozidlo parkuje 15 minút dlhšie, než je zaplatený čas, potom musí byť zaplatené dodatočný poplatok vo výške hodinového parkovného spolu s pokutovým poplatkom.

§ 15/C ods. 2: Ak pokutový poplatok je zaplatený do 15 dní po dátume oznámenia o pokutovom poplatku, potom pokutový poplatok je vo výške poplatku parkovného za celý deň a ďalšie 2 hodiny; ak pokutový poplatok nie je zaplatený do 15 dní, potom jeho výška je 40 násobok hodinového parkovného. Oznámenie musí byť umiestnené viditeľne na prednom skle vozidla.

Výška nákladov poskytovateľovi služieb potrebných na poskytovanie služieb podľa § 9/D ods. 6 Cestného zákona, ktoré sa platia poskytovateľovi služieb určenému podľa § 9/D ods. 2 Cestného zákona (ktorým je EPC Hungary Kft.) je 7000,-Ft za jednotlivý prípad. Výšku poplatku za parkovanie určuje Nariadenie, in concreto jeho príloha č. 5, ktorá rozlišuje výšku poplatkov podľa zón: pre zelenú zónu ide o poplatok vo výške 480,-Ft/hodina. Podľa prílohy č. 2 Nariadenia (v spojení s § 3 ods. 1 Nariadenia), ulica Takaréktár utca (na ktorej žalovaný bez zaplatenia parkoval) patrí do zelenej zóny. Pre spresnenie žalobca uviedol, že ulica Takaréktár utca patrí do oblasti ulíc, ktoré tvoria hranicu zelenej zóny (príloha). Navyše, ako vyplýva z interaktívnej mapy „Google Maps“ predmetná ulica bola označená aj dopravnou značkou. Vzhľadom na uvedené vznikol žalobcovi nárok na zaplatenie: 1 x 480,-Ft (dodatočný hodinový poplatok) + 40 x 480,-Ft (pokutový poplatok) + 7000,-Ft, hoc est in summa 26.680,-Ft. Pri použití výmenného kurzu 311,39 Ft/Eur (pre žalovaného ide o výhodnejší kurz, ako keby sa použil kurz ku dňu nezaplatenia parkovného) uvedená suma predstavuje 85,56 Eur.

a. Žalobca pripojil fotodokumentáciu k žalobe, z ktorej je podľa jeho názoru je evidentné, že predmetné vozidlo, ktorého žalovaný bol držiteľom ku dňu nezaplatenia parkovného, parkuje bez akéhokoľvek viditeľne umiestneného parkovacieho lístku, na čo mu následne bolo po vykonaní úkonov zo strany kontroly na predné sklo umiestnené oznámenie o parkovacích a pokutových poplatkoch vo výraznej ružovej fólii tak, ako to vyplýva z dikcie § 15/C ods. 2 Cestného zákona. Ďalej žalobca konštatuje, že z fotografie č. 3 priloženej k žalobe na vozidlo bolo umiestnené oznámenie o dodatočnom hodinovom a pokutovom poplatku vo výške 6240,-Ft (1x 480,-Ft + 12x 480,-Ft, podľa § 3 ods. 2 Nariadenia-parkovanie je spoplatnené počas 10 hodín, ku ktorým je treba pripočítať 2 dodatočné hodiny = 12 x 480,-Ft), súčasťou oznámenia bolo aj oznámenie o zvýšení na sumu 19.680 Eur (1x 480,-Ft + 40x 480,-Ft).

b. § 15/D ods. 3 Cestného zákona umožňuje poskytovateľovi služieb vymáhať všetky nároky na súde, pričom § 9/D ods. 6 Cestného zákona reguluje, ktoré platby patria miestnemu zastupiteľstvu a ktoré patria poskytovateľovi služieb.

c. Žalobca ohľadom dĺžky, resp. časového úseku parkovania konštatuje, že táto je podstatná iba v prípade, ak by žalovaný zaplatil parkovné a následne zotrval na mieste parkovania aj po uplynutí času, za ktorý bolo parkovné zaplatené.

d. V spojitosti s postojom žalovaného žalobca argumentuje, že nemal možnosť kontaktovať žalovaného pred podaním žaloby, nakoľko nemal údaje a nemal ich ani ako získať inak, než podaním žaloby. I napriek tomu, že z § 15/C ods. 2 Cestného zákona nevyplýva, že oznámenie o poplatkoch sa musí reálne dostať do dispozície žalovaného, momentom kedy sa žaloba dostala do sféry dispozície žalovaného, žalovaný mal možnosť kontaktovať žalobcu a splniť svoj záväzok. Po získaní údajov žalobca ako uvádza kontaktoval žalovaného a doručil mu požadovanú špecifikáciu nárokov s vysvetlením.

5. Žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu namietal opätovne nedoloženie úradného prekladu kompletného Cestného zákona do jazyka slovenského v súlade s § 186 CSP. Odkaz na internetovú stránku, kde má byť zverejnené znenie tohto zákona je podľa názoru právneho zástupcu žalovaného kategorizované ako neunesenie dôkazného bremena zo strany žalobcu pri oboznámení s právne záväzným znením cudzieho právneho poriadku. Bez preloženého znenia maďarského cestného zákona, na ktorom má byť žaloba postavená sa žalobca nemôže kvalifikovane vyjadriť. Žalovaný naďalej považuje uplatnený nárok žalobcu za nedôvodný a zotráva naďalej na svojom stanovisku. Právny zástupca žalovaného konštatuje, že z fotografií nie je zrejmé, na akej ulici žalovaný mal parkovať, pričom fotografia ulice z roku 2011 z aplikácie „Google Maps“ nie je v nijakom vzťahu k parkovaniu žalovaného, ku ktorému došlo o niekoľko rokov neskôr. Inter alia fotografie predložené žalobcom nedokazujú, že by žalovaný nemal vo vozidle parkovací lístok. Fotografia listiny umiestnenej za stieračom podľa názoru právneho zástupcu žalovaného nie je dôkazom, že sa jednalo o výzvu na zaplatenie ako žalobca uvádza v žalobe, ako ani o tom, že táto sa dostala do dispozičnej sféry žalovaného. Žalovaný vo svojom vyjadrení požadoval predloženie dôkazu o právne záväznom, platnom, účinnom znení právneho predpisu, na ktorý sa žalobca odvoláva, in concreto Nariadenia mesta Szeged v slovenskom jazyku, až potom bude môcť zaujať stanovisko k právnemu základu žalobou uplatneného nároku.

6. Právny zástupca žalobcu v úvode svojho vyjadrenia zo dňa 27.12.2018, ohľadom poskytnutia prekladu maďarského Cestného zákona č. 1998/I. odkázal na link (obdobu ASPI). Apeloval na zásadu hospodárnosti konania, na základe čoho poskytol preklad aplikovateľných ustanovení Cestného zákona. Vyhotovenie úradného prekladu predmetného právneho predpisu považuje za nehospodárne a nadbytočné, pričom ním poskytnutý preklad je v súlade s dikciou § 53 ods. 1 zákona č. 97/1963 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom a procesnom v znení neskorších predpisov. Vo vyjadrení citoval preklad ustanovení Cestného zákona, in concreto § 9/D ods. 1, ods. 2, ods. 3, ods. 6, § 15/C ods. 1, ods. 2, ods. 3. Podľa jeho názoru z fotodokumentácie je evidentné, že vozidlo nemalo žiadne potvrdenie o zaplatení parkovného. Po vykonaní úkonov zo strany kontroly, bolo na predné sklo umiestnené oznámenie o parkovacích a poplatkových poplatkoch vo fólii tak, ako to vyžaduje § 15/C ods. 2 Cestného zákona Právny zástupca žalobcu zdôraznil, že povinnosť žalovaného nie je dotknutá ani tým, ak by vozidlo on sám nezaparkoval. Žalobca má totiž právo na žalované platby jednak voči osobe, ktorá sa protiprávneho konania dopustila, ako aj voči osobe, ktorá bola držiteľom predmetného vozidla, aj ak je odlišná. (v spojení s § 9/D ods. 3 Cestného zákona).

7. Na pojednávaní zástupca žalobcu poukázal na doterajšie vyjadrenia obsiahnuté tak v žalobnom návrhu v následných písomných vyjadreniach, podľa jeho názoru nie je sporné, že vozidlo, ktoré parkovalo na parkovnom mieste nezaplatilo parkovné a toto vozidlo bolo v užívaní žalovaného. Tu podotkol tú skutočnosť, že medzi prevádzkovateľom toho parkoviska a užívateľom motorového vozidla vzniká občiansko-právny vzťah. V podstate predmetné vozidlo patrí žalovanému. Pri jeho prevádzkovaní treba vychádzať z toho, že to vozidlo viedol vtedy konateľ žalovaného, bolo vedené v podstate v mene žalovaného hoci vodičom mohla byť nejaká konkrétna fyzická osoba. Užívateľ v zmysle daného maďarského cestného zákona, s ktorým vzniká tento občiansko-právny vzťah nie je definovaný ako fyzická osoba, ale môže byť ním aj právnická osoba. Je to v podstate podobne ako keby došlo k zmluvnému vzťahu, ale v tomto prípade teda vznikol tento zmluvný vzťah priamo so žalovaným, keďže v jeho mene bolo užívané toto vozidlo. Občianskoprávny vzťah, ten vyplýva z § 9/d obs. 3 maďarského cestného zákona. Pokiaľ teda ide o 60-dňovú prekluzívnu lehotu, resp. premlčaciu lehotu, táto lehota sa aplikuje pre sekundárny zodpovednostný vzťah, kde popri užívateľovi za zaplatenie žalovaných platieb zodpovedá aj prevádzkovateľ vozidla. Je tu teda daný sekundárny vzťah, pokiaľ teda nie je zaplatené parkovné priamo užívateľom, tak navyše zodpovedá za tieto platby aj prevádzkovateľ vozidla. V podstate

tým, že užívateľom bol priamo žalovaný, tak ide o jeho primárnu povinnosť zaplatiť parkovné a dané platby, na ktoré sa tá 60-dňová lehota nevzťahuje. Pri týchto právach platí ročná premlčacia lehota. V každom prípade žaloba voči žalovanému bola podaná v lehote 60-tich dní odkedy sa na danom mieste parkovalo. To je možné overiť na OS v Námestove, že ako bola podaná žaloba. K parkovaniu došlo 11.10.2017 a k žalobe došlo k 30.11.2017, čo asi nejakých 50 dní od parkovania. Ale bez ohľadu na to či sa teda tam vzťahuje na to 60-dňová lehota alebo nie alebo bez ohľadu na toto, na žalobu 60-dňová lehota nevzťahuje, pretože toto je lehota na uplatnenie práv zodpovednosti voči osobe, ktorá zodpovedá za tieto platby ako sekundárny platiteľ. Žalobca si uplatňuje uvedené právo primárne tak ako mu ho podľa maďarského práva vzniká a to voči užívateľovi, pričom voči prevádzkovateľovi sa jedná o sekundárne uplatnenie tohto práva. Žalobca poukázal na § 15/c ods. 3 maďarského cestného zákona, podľa ktorého suma parkovného a povinnosť príplatku sa premlčí za jeden rok teda tým, že je 60-dňová prekluzívnu lehotu voči prevádzkovateľovi, tak je zrejmé, že táto premlčacia lehota jeden rok sa nemusí vzťahovať na tohto prevádzkovateľa, pretože tá by vždy uplynula po tých 60 dňoch a je teda zrejmé, že sa musí vzťahovať voči užívateľovi a teda tak je zrejmé, že priama povinnosť voči užívateľovi existuje bez ohľadu na povinnosť prevádzkovateľa a tá sa premlčuje v lehote jedného roka, a žaloba bola podaná menej než jeden rok. Zástupca poukázal na potvrdenie správcu registrované v registri OPP pod č.10/2018 tak ako bolo zažurnalizované na č.l. 88 spisu s tým, že poukázal na výšku parkovného a náklady spojené so správou. Konkrétne suma 7 000,- Ft, týmto dôkazom preukazuje výšku oprávnenosti účtovania tejto sumy, nakoľko zo žiadneho právneho predpisu táto suma nevychádza, jedná sa o sumu, ktorá sa platí právnickej osobe, správcovi, ktorú prevádzkovateľ platí, je to osoba, ktorá vykonáva kontrolu parkovania a zabezpečuje správu parkoviska. V skratke, žalovaný a jeho vozidlo parkovalo v deň a v hodinu na mieste tak, ako je to uvedené v žalobe. Túto skutočnosť preukazuje fotodokumentácia, ktorá bola priložená k žalobe. K vyjadreniu k odporu žalovaného žalobca predložil dokumentáciu z Google maps, ktorou preukazuje umiestnenie ulice, na ktorej malo vozidlo žalovaného parkovať. Teda z tej dokumentácie tam predloženej vyplýva, že na danom mieste sa nachádza tá ulica a pri porovnaní dokumentácie s fotografiami s vozidlom žalovaného vyplýva, že ide o to isté miesto. Nie je teda podstatné čo hovorí žalovaná, ale z tejto dokumentácie jednoznačne vyplýva, že, a je jedno, že kedy bola vyhotovená tá dokumentácia, pretože tá ulica tam stále bola. Je teda z toho zrejmé, že vozidlo parkovalo na tej ulici a porovnaním tých fotografií sa to nedá ani vyvrátiť. Zároveň táto ulica v zmysle nariadenia mesta Szeged patrí do zelenej zóny tak ako je vymedzená v nariadení mesta Szeged, pričom žalovaný predložil aj mapu mesta Szeged, na ktorej je pre zjednodušenie rozdelené na zelené a žlté zóny, túto dokumentáciu tiež predložil žalobca farebne a je z toho zrejmé, že predmetná ulica sa nachádza v zelenej zóne, kde je parkovné vo výške 480,- Ft. Vzhľadom na uvedené vznikol žalobcovi voči žalovanému z tých dôvodov, ktoré už uviedol a nárok na zaplatenie dodatočného hodinového poplatku 480,- Ft, pokutového poplatku vo výške 40x 480,- Ft a nákladov na správcu vo výške 7.000,- Ft, t.j. v prepočte na eurá vo výške 85,68 €. Vzhľadom na vyššie uvedené navrhuje, aby súd vydal rozsudok, ktorým žalovaného, ktorým je spoločnosť Abc translation, s.r.o., so sídlom ul. 1. mája 3, 986 01 Filakovo, IČO: 44 260 920 zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 85,68 € a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň, aby žalobcovi voči žalovanému priznal právo na náhradu trov konania vo výške 100 %, ktoré budú vyčíslené po právoplatnosti.

8. Na pojednávaní právny zástupca žalovaného zotrval na všetkých svojich doterajších vyjadreniach a námietkach. V prvom rade apeloval na to, že nebolo preukázané, že by žalovaný porušil povinnosť, ktorej porušenie je právnym základom uplatňovaného nároku. Z doterajších dôkazov bolo preukázané len to, že za stieračom motorového vozidla, ktorého držiteľom je žalovaný bol umiestnený lístok, ktorý tam niekto odfotil v tom čase keď ho tam umiestnil a že osobné motorové vozidlo sa tam nachádzalo. Nie je to však dôkazom toho, že by nedošlo k zaplateniu parkovného, ako ani toho, že predmetný lístok by sa naozaj dostal do dispozície žalovaného ako to uvádzal v písomnom vyjadrení žalobca. Pokiaľ aj žalovaný parkoval na takomto priestranstve vždy platil parkovné. Z takto predložených dôkazov uplatneného nároku sa žalovaný nemá možnosť adekvátne brániť pretože pokiaľ nenašiel za stieračom lístok, nevie ani predložiť dôkaz o tom, že si zakúpil parkovné. Napriek argumentácii žalobcu a jeho vyjadrenia k námietke preklúzie práva zotrval právny zástupca žalovaného na svojom stanovisku jej uplynutia. Po porade a konzultácii s advokátskymi kancelármi v Maďarsku zastávajú jednoznačné stanovisko, že predpokladom úspešnej žaloby je doručenie výzvy na zaplatenie v 60-dňovej lehote, nie doručenie súdu ale doručenie žalovanému, teda tomu kto porušil povinnosť. Ak sa zoberú do úvahy špeciálne okolnosti, že malo dôjsť k doručovaniu prostredníctvom príslušného súdu, tak mala byť zásielka zo strany žalobcu doručená v 60-dňovej prekluzívnej lehote, avšak žalovanému bola doručená až po uplynutí tejto lehoty. Právny zástupca žalovaného opakovane poukázal na to, že keby bol žalovaný maďarským štátnym

občanom mal by výhodu podľa príslušných právnych predpisov, že môže v krátkom čase zaplatiť pokutu v nižšej výške a nie vo výške žalovanej sumy. Právny zástupca žalovaného sa nestotožnil s právnou argumentáciou žalobcu, že predmetná prekluzívna lehota podľa maďarského práva neplatí len preto, že sú cudzími štátnymi občanmi a nebolo možné im výzvu v tejto lehote doručiť. Zákon jednoznačne hovorí, že má byť doručený žalovanému a nie súdu, pričom v tejto lehote prostredníctvom súdu doručený nebol. Takýto prístup žalobcu považuje za diskriminačný. Je toho názoru, že pokiaľ by vedel žalovaný o tom, že túto povinnosť má a za stieračom by si lístok s výzvou našiel, určite by situáciu riešil. Mal by možnosť zaplata parkovného, prípadne sankcie v oveľa nižšej výške ako vyplýva z príslušných právnych predpisov. Okrem iného nebola žalobcom preukázaná ani skutočnosť, že by parkovné žalovaný nezaplatil. Navýšenie poplatkov o trovy konania, súdne trovy a ďalšie, ak má vyplývať len z tej skutočnosti, že žalovaný je cudzincom a na motorovom vozidle je umiestnené cudzie evidenčné číslo považuje právny zástupca za diskriminačné a nespravodlivé. Navyše nebol produkovaný dôkaz, že by bol žalovaný riadne oboznámený s týmito následkami, s právnou úpravou, ako aj s tým, že na neho ako občana iného štátu bude mať daná situácia oveľa tvrdší dopad, než na občana Maďarska alebo na obyvateľa Szegedu, ktorým vedia príslušné orgány doručiť výzvu včas, pretože poznajú ich totožnosť.

9. Zástupkyňa žalovaného taktiež uviedla, že zotrváva na svojich stanoviskách tak ako aj počas celého konania, v súlade s názorom, ktorý bol vyslovený už v zrušujúcom rozhodnutí krajského súdu, krajský súd podstatne naznačil, že ak by sa aj vyžiadala preklad nariadenia mesta Szeged ohľadom úpravy riešenia parkovného, tak aj v tom prípade by žalobu bolo treba s ňou tvrdených dôvodov zamietnuť. Takže zotrváva na svojej právnej argumentácii a žiada žalobu v celom rozsahu zamietnuť. K prednesu zástupcu žalobcu na pojednávaní v prvom rade uviedla, že skutočnosti, ktoré prednáša z časti sú novou právnou argumentáciou, poukazuje aj na iné ustanovenia nielen cestného zákona, ale domnieva sa, že aj na ustanovenia iných právnych predpisov upravujúcich hmotné právo v Maďarsku a s poukazom na koncentračnú zásadu, keďže sa nejedná o žiadne nové skutočnosti, ktoré by žalobca nemohol tvrdiť od začiatku spoločne s podaním žaloby a s perfektným podaním žaloby s pripojením prekladov všetkých právnych predpisov, na ktoré sa odvoláva. Navrhuje preto, aby súd na takúto argumentáciu neprihliadol. Súčasne by chcela uviesť, že z tých listín, ktoré jej súd doručil ako preklad cestného zákona, pričom ona žiadala aj preloženie nariadenia mesta Szeged, skutočnosti, na ktoré žalobca poukázal na tomto pojednávaní, podľa jej názoru, nevyplývajú. Strana žalovaná namietala písomne neúplnosť prekladu, ktorý bol predložený, ktorý sa podľa nej týkal len novely tohto zákona, nie však úplnej právnej úpravy. Argumentáciu žalobcu nepovažuje za správnu, že by medzi žalovaným a žalobcom vznikol iný právny vzťah, na ktorý by sa nevzťahovala prekluzívna 60-dňová lehota z titulu a dôvodu, ktoré uviedol. Nevie sa vyjadriť podrobnejšie, pretože sa jedná o novú skutočnosť pre stranu žalovanú. Rozporuje aj ďalšie skutkové tvrdenia žalobcu, že údajne bolo potvrdené v tomto konaní, že auto parkovalo tam, kde označil žalobca, to nie je pravda, žalovaný už v čase podania odporu toto rozporoval a tvrdil, že fotografický materiál, ktorý predložil žalobca nie je dôkazom o tom, že by žalovaný, teda jeho vozidlo parkovalo na tej ulici, ktorú oznámil žalobca. Pokiaľ žalobca predložil nejakú fotografiu z Google, tak tá bola úplne z iného roku než parkoval žalovaný podľa tvrdenia žalobcu. Takže nebolo preukázané v akom pásme, či takom pásme ako tvrdí žalobca žalovaný parkoval. Rovnako považuje za nepreukázané, že by ten parkovací lístok bol žalovanému doručený. Nevie z čoho zástupca žalobcu vychádzal pri skutkovom tvrdení, že bolo preukázané, že vozidlo viedol štatutárny orgán žalovaného. O tomto zatiaľ nebola ani zmienka, nie že vykonané dokazovanie. Poukazuje na to, že dôkazné bremeno zaťažuje žalobcu a toto neuniesol a preto žiada, aby bola žaloba zamietnutá. Žalovaný sa nestotožňuje s tvrdením žalobcu, že uniesol dôkazné bremeno o tom, že by žalovaný, teda jeho auto, ktoré je evidované na žalovaného, parkovalo v tom čase a takým spôsobom ako to uvádza žalobca na tej ulici. Dovoľuje si namietat voči jeho záverom, že tie dve fotografie, teda fotografiu, ktorú predložil žalobca, auta a fotografiu z Google maps, sú jednoznačným dôkazom o tom, že sa jedná o tú istú ulicu a že teda auto žalovaného na tejto ulici parkovalo. Taktiež rozporuje, že by sa do dispozičnej sféry žalovaného dostalo oznámenie o tom, že nezaplatil za parkovanie. Rozporuje aj neunesenie dôkazného bremena čo sa týka výšky nezaplateného parkovného a zotrváva na svojej námietke, že pokiaľ aj by žalovaný nezaplatil parkovné podľa maďarského cestného zákona, na ktorý žalobca odkazuje, v 60-dňovej prekluzívnej lehote malo byť uplatnené u žalovaného.

10. Súd vykonal vo veci dokazovanie oboznámením fotografií č.l. 15, mapy mesta Szeged č.l. 48, fotografie z Google maps obec Szeged Takaréktár ut. č.l. 49, Nariadenia mestského zastupiteľstva č. 23/2016 miestnej samosprávy mesta Szeged č.l. 65-68, výpisu z obchodného registra žalobcu, výpis z

obchodného registra žalovaného, potvrdenia spoločnosti Euro Parking Collection plc. č.l. 88, Úradného prekladu č. 36/2020 Mgr. B. O..l. 232 a zistil tento skutkový stav:

11. Z Úradného prekladu č. 36/2020 prekladateľky Mgr. B. O. vo vzťahu k prekladu časti zákona č. XLVII. z roku 2010 o úprava zákona I. z roku 1988 o cestnej premávky v záujme vytvorenia právnych podmienok parkovania na verejnom priestranstve a úprave zákona LXXXIV. z roku 1999 o evidencii cestnej premávky cestnej premávky

§ 1 (1) Odsek (1) § 2 zákona I. z roku 1998 (ďalej len ZCP) sa nahrádza týmto nariadením:

„(1) Pôsobnosť zákona zahŕňa účastníkov cestnej premávky na území Maďarskej republiky, cestné motorové vozidlá (ďalej ako vozidlá), - s odchýlkou obsiahnutou v odseku (4) § 48 -, cesty, okolie ciest a zariadenia pre služby cestnej premávky, ako aj poriadok odstavenia vozidiel na odstavných plochách vytvorených na cestách, námestiach, v parkoch a na iných verejných priestranstvách vo vlastníctve miestnej samosprávy.“

(2) § 8 ZCP sa dopĺňa bodom (1) v nasledujúcom znení:

„i) zabezpečenie odstavenia vozidla na miestnych komunikáciách, na súkromných cestách vo vlastníctve miestnej samosprávy, ktoré nie sú uzatvorené pred verejnou premávkou, v parkoch a na iných verejných priestranstvách.“

(3) ZCP sa dopĺňa o nasledujúci § 9/D:

„§ 9/D (1) Odstavenie vozidiel na miestnych komunikáciách, na cestách vo vlastníctve miestnej samosprávy, ktoré nie sú uzatvorené pred verejnou premávkou, v parkoch a na iných verejných priestranstvách je používanie miestnych komunikácií, ciest vo vlastníctve miestnej samosprávy, ktoré nie sú uzatvorené pred verejnou premávkou, parkov a iných verejných priestranstiev za účelom dopravy. Udržiavanie vyznačenej odstavnej plochy je úlohou správcu odstavnej plochy.

(2) Verejnú službu zameranú na zabezpečenie odstavenia vozidla na miestnych komunikáciách, na cestách vo vlastníctve miestnej samosprávy, ktoré nie sú uzatvorené pred verejnou premávkou, v parkoch a na iných verejných priestranstvách je povinná zabezpečiť miestna samospráva ako vlastník, resp. poskytovateľ podľa odseku (5) § 9 zákona LXV. z roku 1990 o miestnych samosprávach (ďalej len ZS).

(3) Odstavenie vozidiel na miestnych komunikáciách, na cestách vo vlastníctve miestnej samosprávy, ktoré nie sú uzatvorené pred verejnou premávkou, v parkoch a na iných verejných priestranstvách je občianskoprávnym právnym vzťahom medzi miestnou samosprávou, resp. poskytovateľom stanoveným v odseku (5) § 9 ZS a využívatelom odstavnej plochy. Za zaplatenie poplatku a príplatku za parkovanie zodpovedá prevádzkovateľ vozidla.

§ 15/A. (1) Miestna samospráva (v hlavnom meste: samospráva hlavného mesta) môže vo svojom nariadení vyznačiť odstavnú zónu, resp. odstavné miesto mimo odstavnej zóny (ďalej spoločne ako: odstavná plocha) na miestnych komunikáciách, na cestách vo vlastníctve miestnej samosprávy, ktoré nie sú uzatvorené pred verejnou premávkou, v parkoch a na iných verejných priestranstvách - na základe dôvodov organizácie dopravy, ak aj podľa dôvodov uvedených v odseku (2) § 13, v zákonom určených rámcach -, kde sa používanie za účelom odstavenia vozidla s počtom kolies tri a viac platí poplatok za parkovanie (ďalej len platobná povinnosť).

(4) Výšku parkovného stanoví miestna samospráva (v hlavnom meste samospráva hlavného mesta) ako parkovné za jednu hodinu času odstavenia. Pri stanovení výšky parkovného je potrebné zohľadniť rovnocennosť služby a protislužby. Parkovné musí byť určené tak, aby pokrylo aspoň výdavky na udržiavanie a prevádzku. Výška parkovného musí byť určená s prihliadnutím na charakteristiku odstavnej plochy, a to najmä: danosti odstavnej plochy v rámci obce, infraštruktúra, zabezpečenie rôznych možností zaplatenia.

12. Podľa Článku 4 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach:

1. Ak nie je v tomto nariadení uvedené inak, osoby s bydliskom na území členského štátu sa bez ohľadu na ich štátne občianstvo žalujú na súdoch tohto členského štátu.

2. Na osoby, ktoré nie sú štátnymi občanmi členského štátu, na území ktorého majú bydlisko, sa vzťahujú normy právomoci použiteľné na štátnych občanov tohto členského štátu.

13. Podľa Článku 3 - Voľba rozhodného práva Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I):

1. Zmluva sa spravuje právnym poriadkom, ktorý si zvolia zmluvné strany. Voľba musí byť urobená výslovne alebo jasne preukázaná ustanoveniami zmluvy alebo okolnosťami prípadu. Zmluvné strany si môžu zvoliť právny poriadok, ktorým sa bude spravovať celá zmluva alebo len jej časť.
2. Zmluvné strany sa môžu kedykoľvek dohodnúť, že sa zmluva spravuje iným právnym poriadkom ako právnym poriadkom, ktorým sa na základe predchádzajúcej voľby uskutočnenej podľa tohto článku alebo iných ustanovení tohto nariadenia spravovala dovtedy. Žiadna zmena a doplnenie zvoleného rozhodného práva po uzatvorení zmluvy nemá vplyv na jej formálnu platnosť podľa článku 11, ani nemá nepriaznivý vplyv na práva tretích osôb.
3. Ak sa v čase voľby všetky ostatné prvky súvisiace so situáciou nachádzajú v inej krajine, než je krajina, ktorej právo sa zvolilo, voľba strán nemá vplyv na uplatnenie ustanovení práva tejto inej krajiny, od ktorých sa nemožno odchyliť dohodou.
4. Ak sa v čase voľby všetky ostatné prvky súvisiace so situáciou nachádzajú v jednom alebo viacerých členských štátoch, voľba iného rozhodného práva stranami ako právneho
5. Existencia a platnosť dohody zmluvných strán o voľbe rozhodného práva sa posudzuje podľa ustanovení článkov 10, 11 a 13.

14. Podľa Článku 4 - Rozhodné právo pri absencii voľby Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I):

1. Pokiaľ nedošlo k voľbe rozhodného práva pre zmluvu v súlade s článkom 3 a bez toho, aby boli dotknuté články 5 až 8, právo, ktorým sa spravuje zmluva, sa určuje takto:

- a) zmluva o predaji tovaru sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu predajcu;
- b) zmluva o poskytovaní služieb sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu poskytovateľa služieb;
- c) zmluva, ktorej predmetom je vecné právo k nehnuteľnosti alebo nájom nehnuteľnosti, sa spravuje právnym poriadkom krajiny, kde sa nehnuteľnosť nachádza;
- d) bez ohľadu na písmeno c) nájom nehnuteľnosti uzavretý na dočasné súkromné použitie na obdobie maximálne šiestich po sebe nasledujúcich mesiacov sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu prenajímateľa za predpokladu, že nájomca je fyzická osoba a má svoj obvyklý pobyt v tej istej krajine;
- e) zmluva o franšíze sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu franšízanta;
- f) zmluva o distribúcii sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu distribútora;
- g) zmluva o predaji tovaru dražbou sa spravuje právnym poriadkom krajiny, kde sa koná dražba, ak také miesto možno určiť;
- h) zmluva uzavretá v rámci multilaterálneho systému, ktorý spája, alebo umožňuje spájanie záujmov viacerých tretích strán nakupovať a predávať finančné nástroje v zmysle článku 4 ods. 1 bodu 17 smernice 2004/39/ES v súlade s nediskrečnými pravidlami a ktorý sa spravuje jediným právnym poriadkom, sa spravuje týmto právnym poriadkom.

2. Ak sa na zmluvu nevzťahuje odsek 1 alebo ak sú prvky zmluvy pokryté viac ako jedným z písmen a) až h) odseku 1, zmluva sa spravuje právnym poriadkom krajiny obvyklého pobytu zmluvnej strany, ktorá má uskutočniť plnenie charakteristické pre zmluvu.

3. Ak je zo všetkých okolností veci zrejmé, že zmluva má zjavne užšiu väzbu s inou krajinou, než je krajina uvedená v odseku 1 alebo 2, uplatní sa právny poriadok tejto inej krajiny.

4. Ak podľa odsekov 1 alebo 2 nie je možné určiť rozhodné právo, zmluva sa spravuje právnym poriadkom krajiny, s ktorou má najužšiu väzbu.

15. Podľa Článku 10 - Vecná platnosť Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky (Rím I):

1. Existencia a platnosť zmluvy alebo akéhokoľvek jej ustanovenia sa určí podľa právneho poriadku, ktorým by sa podľa tohto nariadenia spravovala zmluva alebo jej ustanovenie v prípade ich platnosti.

2. Napriek tomu strana, aby preukázala, že s uzavretím zmluvy nesúhlasila, môže sa odvolať na právny poriadok krajiny svojho obvyklého pobytu, ak z okolností vyplýva, že by nebolo odôvodnené posudzovať účinky jej správania podľa právneho poriadku uvedeného v odseku 1.

16. Preklad predmetných ustanovení Cestného zákona znie nasledovne:

§ 9/D ods. 1: Parkovanie vozidlami na verejných cestách, námestiach, parkoch a ostatných verejných priestoroch, na súkromných cestách, ktoré nie sú uzatvorené pre verejnú dopravu a vlastných miestnym zastupiteľstvom predstavuje užívanie pre dopravné účely.

§ 9/D ods. 2: Verejné služby upravujúce parkovanie na miestnych cestách, námestiach, parkoch, a ostatných verejných priestoroch, na súkromných cestách, ktoré nie sú uzatvorené pre verejnú dopravu a vlastných miestnym zastupiteľstvom, sú poskytované miestnym zastupiteľstvom alebo poskytovateľom služieb podľa zákona o maďarských miestnych zastupiteľstvách (2011. CLXXXIX 16/A. §).

§ 9/D ods. 3: Parkovanie vozidlami na verejných cestách, námestiach, parkoch a ostatných verejných priestoroch, na súkromných cestách, ktoré nie sú uzatvorené pre verejnú dopravu a vlastných miestnym zastupiteľstvom zakladá občiansku zmluvu medzi užívateľom parkovacieho miesta a miestnym zastupiteľstvom alebo poskytovateľom služieb podľa zákona o maďarských miestnych zastupiteľstvách (2011. CLXXXIX 16/A. §). Držiteľ vozidla je zodpovedný za zaplatenie parkovného a pokutových poplatkov.

§ 9/D ods. 6: Na základe občianskej zmluvy uvedenej v § 9/D ods. 3, miestne zastupiteľstvo je oprávnené na platbu parkovného a pokutových poplatkov. Poskytovateľ služieb je oprávnený na náklady spojené s týmito službami.

§ 15/C ods. 1: Ak vozidlo parkuje bez zaplatenia, alebo ak zaplatené čas je kratší ako 1 hodina a vozidlo parkuje 5 minút dlhšie, než je zaplatený čas, alebo ak zaplatené čas je 1 hodina alebo viac a vozidlo parkuje 15 minút dlhšie, než je zaplatený čas, potom musí byť zaplatené dodatočný poplatok vo výške hodinového parkovného spolu s pokutovým poplatkom.

§ 15/C ods. 2: Ak pokutový poplatok je zaplatený do 15 dní po dátume oznámenia o pokutovom poplatku, potom pokutový poplatok je vo výške poplatku parkovného za celý deň a ďalšie 2 hodiny; ak pokutový poplatok nie je zaplatený do 15 dní, potom jeho výška je 40 násobok hodinového parkovného. Oznámenie musí byť umiestnenie viditeľne na prednom skle vozidla.

§ 15/D ods. 3: Ak parkovné alebo pokutové poplatky nie sú zaplatené, potom miestne úrad alebo poskytovateľ služieb uvedený v § 9/D. ods. 6 a §16/A zákona o maďarských miestnych zastupiteľstvách (2011. CLXXXIX 16/A. §) má právo uplatniť všetky práva na občianskom súde.

17. Z § 15D ods. 1 vyplýva, že pokiaľ parkovné a dodatočný hodinový poplatok nebudú zaplatené prevádzkovateľom motorového vozidla, miestne zastupiteľstvo alebo poskytovateľ služieb, v súlade s § 9/D ods. 6 prvá veta a §16/A zákona o maďarských miestnych zastupiteľstvách vyzve v 60-dňovej prekluzívnej lehote odo dňa parkovania bez zaplatenia parkovného prevádzkovateľom motorového vozidla na úhradu tohto poplatku prostredníctvom pošty, alebo iným preukázateľným spôsobom.

18. Nakoľko ide o spor s medzinárodným prvkom (žalobcom je právnická osoba sídliaca v Maďarsku a súčasne uplatnený nárok vychádza zo skutočností, ku ktorým taktiež došlo v Maďarsku. Právomoc tunajšieho súdu na toto konanie, keďže medzinárodný prvok je viazaný na územie iného členského štátu EÚ, vyplýva z článku 4 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12.12.2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach, pričom rozhodujúcim právom podľa článku 4 ods. 1 písm. b) Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 593/2008 o rozhodnom práve pre zmluvné záväzky, je právo Maďarskej republiky.

19. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný v rámci svojej obrany namietal prekludovanie práva žalobcu, súd sa zamerával v prvom rade na vyriešenie otázky, či právo žalobcu je prekludované, a teda či z tohto dôvodu je ho možné priznať, a teda ďalej skúmať či došlo k naplneniu hmotnoprávných podmienok v zmysle vyššie uvedeného maďarského zákona vo vzťahu k povinnosti žalovaného uhradiť parkovné a s tým súvisiace poplatky.

20. Pre rozhodnutie súdu ohľadom vyriešenia otázky plynutia prekluzívnej, resp. premlčacej lehoty tak ako strany sporu na jej plynutie poukazovali, je Úradný preklad č. 36/2020, ktorý súd zabezpečil z úradnej povinnosti dostačujúci. Z tohto dôvodu súd nevykonal dokazovanie celou právnou normou, keďže v otázke posúdenia plynutia prekluzívnej lehoty je možné z uvedeného prekladu dospieť jeho systematickým a logickým výkladom k dostatočnému záveru. Tak ako to uviedol aj krajský súd vo svojom uznesení sp. zn. 15Co/114/2019 v časti odôvodnenia pod bodmi 30-34, poukazuje na zákonné ustanovenie § 15/D odsek 1 citovaného zákona, v zmysle ktorého ak nebola uhradená suma za parkovanie a príplatok, miestna samospráva, resp. poskytovateľ stanovených v odseku 5 § 9 zákona, zašle prevádzkovateľovi vozidla výzvu na úhradu poplatku a príplatku do prekluzívneho obdobia 60 dní od využitia odstavnej plochy bez úhrady poplatku ako poštovú zásielku alebo iným preukázateľným spôsobom. V zmysle odseku 3 § 15/D citovaného zákona, v prípade nesplnenia povinnosti úhrady poplatku a príplatku za parkovné si môže miesta samospráva, resp. poskytovateľ

stanovený v odseku 5 § 9 zákona uplatniť svoj nárok súdnou cestou. V prípade uplatnenia nároku v súvislosti s parkovným je výhradne príslušným miestny súd podľa bydliska povinnej osoby. V zmysle odseku 3 § 9/D citovaného zákona odstavenie vozidiel na miestnych komunikáciách, na cestách vo vlastníctve miestnej samosprávy, ktoré nie sú uzatvorené pred verejnou premávkou, v parkoch a na iných verejných priestranstvách je občianskoprávnym právnym vzťahom medzi miestnou samosprávou, resp. poskytovateľom stanoveným v odseku (5) § 9 ZS a užívateľom odstavnej plochy. Za zaplatenie poplatku a príplatku za parkovanie zodpovedá prevádzkovateľ vozidla. Právo na odstavenie motorového vozidla na miestnej komunikácii, ceste vo vlastníctve miestnej samosprávy, resp. v parkoch, iných verejných priestranstvách, nepochybne je občianskoprávnym vzťahom medzi samosprávou (resp. samosprávou určeným poskytovateľom) a osobou, ktorá odstavnú plochu využíva. V tomto smere súd s argumentáciou žalovanej strany súhlasí. Osoba, ktorá zaparkovaním motorového vozidla, ktorého nemusí byť prevádzkovateľom, toto vozidlo na uvedenej ploche odstaví, založí občianskoprávny vzťah umožňujúci mu využívanie tejto odstavnej plochy. V prípade, že takáto osoba parkovné dobrovoľne zaplatí z hľadiska predmetného občianskoprávneho vzťahu k žiadnemu sporu nedochádza a predmetný zmluvný vzťah sa týmto spôsobom naplní. V prípade, že nedôjde k zaplateniu parkovného, s čím zákon priamo počítá, za zaplatenie poplatku, ako aj príplatku za parkovanie zodpovedá prevádzkovateľ vozidla. Zákon teda priamo ako zodpovednú osobu za zaplatenie poplatku menuje prevádzkovateľa vozidla, čo je logické k následnému postupu v zmysle § 15/D odsek 1, odsek 3 citovaného zákona, pretože v prípade neuhradenia sumy za parkovanie a príplatoč nasleduje postup v zmysle § 15/D, a to zodpovednej osobe za zaplatenie, t.j. prevádzkovateľovi vozidla zašle samospráva výzvu na úhradu poplatku, na ktorú má 60-dňovú prekluzívnu lehotu. Predmetná 60-dňová prekluzívna lehota je lehota, v ktorej samospráva je povinná zaslať výzvu prevádzkovateľovi vozidla pod následkami zániku práva. V predmetnom konaní zaslanie takejto výzvy preukázané nebolo. V prípade, ak by táto výzva bola zaslaná o vyššie uvedenej prekluzívnej lehote, tak potom začína plynúť jednoročná premlčacia lehota na uplatnenie si tohto práva na súde. Zo systému právnej normy je nepochybné, že predpokladom uplatnenia práva na súde je najskôr postup podľa § 15/D odsek 1, a to vyzvať v 60-dňovej prekluzívnej lehote odo dňa parkovania bez zaplatenia prevádzkovateľovi motorového vozidla na úhradu poplatku, a to prostredníctvom pošty alebo iným preukázateľným spôsobom. Žalobca preto mal v tejto lehote žalovanému doručiť výzvu na zaplatenie. Napriek tomu, že zákon pojmovo uvádza v § 9/D odsek 3 užívateľa odstavnej plochy, ktorý občianskoprávny vzťah so samosprávou zakladá, avšak na zaplatenie poplatku určuje zodpovednú osobu, a to prevádzkovateľa vozidla a na túto osobu viaže aj postup v zmysle § 15/D odsek 1, odsek 3 citovaného zákona. Obrana žalovaného, ktorý poukazuje na rozdielnosť postavenia užívateľa odstavnej plochy a prevádzkovateľa vozidla, podľa názoru súdu, je účelová, pretože takýmto postupom by fakticky došlo k rozdielnemu spôsobu akým sa poplatky uplatňujú voči osobe užívateľa odstavnej plochy, pre ktorého by mala platiť jednoročná premlčacia lehota tak, ako to uvádza žalovaný a pre prevádzkovateľa, pre ktorého by bola potrebná výzva v 60-dňovej prekluzívnej lehote. V súdnom prípade je žalovaný tvrdný ako užívateľ odstavnej plochy a rovnako ako aj prevádzkovateľ vozidla, avšak zodpovednosť za neplnenie je možné voči nemu vyvodiť s poukazom na § 9/D odsek 3 za zaplatenie poplatku v postavení prevádzkovateľa vozidla, a to postupom podľa § 15/D odsek 1, odsek 3 citovaného zákona.

21. Pokiaľ teda žalobca uvádza, že k parkovaniu bez úhrady malo dôjsť dňa 11.10.2017, žaloba bola podaná dňa 30.11.2017, doručená žalovanému 19.01.2018, t.j. po uplynutí 60-dňovej prekluzívnej lehoty, pričom žalobca nepreukázal, že by došlo k výzve v zmysle § 15/D žalovanému, potom bez takejto výzvy vo vyššie uvedenej 60-dňovej lehote si žalobca právo na súde ani uplatniť nemohol a jeho právo je prekludované, z uvedeného dôvodu bola žaloba zamietnutá a akékoľvek ďalšie dokazovanie ohľadom skutkových okolností týkajúcich sa parkovania motorového vozidla eventuálne bez zaplateného parkovného je nadbytočné.

22. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

25. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

26. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. Žalovaný bol v konaní úspešný, súd mu preto priznal právo na náhradu trov konania od žalobcu v celosti. O výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti vo veci samej samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia písomného vyhotovenia rozsudku, prostredníctvom Okresného súdu Lučenec, Filákovská cesta 287, 984 01 Lučenec na Krajský súd Banská Bystrica, a to písomne.

Odvolanie je potrebné predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde, a aby každá strana sporu dostala jeden rovnopis odvolania. Ak strana sporu nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jej trovy.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Podľa § 367 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd.

Podľa § 367 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu.

Podľa § 367 ods. 3 Civilného sporového poriadku, právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti.

Podľa § 368 Civilného sporového poriadku, osoba oprávnená podať odvolanie sa môže odvolania vzdať. Vzdať sa odvolania možno len voči súdu, a to až po vyhlásení rozhodnutia.

Podľa § 369 ods. 1 Civilného sporového poriadku, dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova.

Podľa § 369 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania.

Podľa § 369 ods. 3 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví.

Podľa § 369 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.